Intitulé : LANDSVERORDENING van 26 oktober 2012 houdende regels met betrekking tot de strafbaarstelling van ernstige schendingen van de mensenrechten

Citeertitel: Landsverordening internationale misdrijven

Vindplaats : AB 2012 no. 40

Wijzigingen: Geen

§ 1 Algemene bepalingen

Artikel 1

1. In deze landsverordening wordt verstaan onder:

de Verdragen van Genève : 1°. het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag (I) voor de verbetering van het lot der gewonden en zieken, zich bevindende bij de strijdkrachten te velde (Trb. 1951, 72);
2°. het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag (II) voor de verbetering van het lot der gewonden, zieken en schipbreukelingen van de strijdkrachten ter zee (Trb. 1951, 73);
3°. het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag (III) betreffende de behandeling van krijgsgevangenen (Trb. 1951, 74), en
4°. het op 12 augustus 1949 te Genève tot stand gekomen Verdrag (IV) betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd (Trb. 1951, 75);

Aanvullend Protocol : het op 12 december 1977 te Bern tot stand gekomen Aanvullend Protocol (I) bij de Verdragen van Genève, betreffende de bescherming van slachtoffers van gewapende conflicten (Trb. 1980, 87);

Haags Verdrag 1954 : het op 14 mei 1954 te Den Haag tot stand gekomen Verdrag inzake de bescherming van culturele goederen in het geval van een gewapend conflict (Trb. 1955, 47);

UNESCO Protocol : het op 26 maart 1999 te Den Haag tot stand gekomen Tweede Protocol bij het Haagse Verdrag van 1954 inzake de bescherming van culturele goederen in het geval van een gewapend conflict (Trb. 1999, 107);

meerdere : a. de militaire commandant of degene die feitelijk als zodanig optreedt, die daadwerkelijk het bevel of gezag uitoefent over of daadwerkelijk leiding geeft aan een of meer ondergeschikten;
b. degene die in een burgerlijke hoedanigheid daadwerkelijk gezag uitoefent over of daadwerkelijk leiding geeft aan een of meer ondergeschikten;

deportatie : het onder dwang verplaatsen van personen door

verdrijving of andere dwangmaatregelen uit het gebied waarin zij zich rechtmatig bevinden, zonder dat daarvoor gronden bestaan die naar internationaal recht zijn toegelaten;

apartheid : het plegen van onmenselijke handelingen van een vergelijkbare aard als de in artikel 4, eerste lid, bedoelde handelingen, gepleegd in het kader van een geïnstitutionaliseerd regime van systematische onderdrukking en overheersing door een groep van een bepaald ras van één of meer groepen van een ander ras en begaan met de opzet dat regime in stand te houden;

gedwongen zwangerschap : het onder dwang zwanger maken van een vrouw die in onrechtmatige gevangenschap wordt gehouden, met de opzet de etnische samenstelling van een bevolking te beïnvloeden of andere ernstige schendingen van het internationale recht te plegen;

marteling : het opzettelijk veroorzaken van ernstige pijn of ernstig lijden, hetzij lichamelijk, hetzij geestelijk, bij een persoon die zich in gevangenschap of in de macht bevindt van degene die van marteling beschuldigd wordt, met dien verstande dat onder marteling niet wordt verstaan pijn of lijden dat louter het gevolg is van, inherent is aan of samenhangt met rechtmatige opgelegde maatregelen of straffen;

foltering : marteling van een persoon met het oogmerk om van hem of van een derde inlichtingen of een bekentenis te verkrijgen, hem te bestraffen voor een handeling die hij of een derde heeft begaan, of waarvan hij of een derde wordt verdacht, of hem of een derde vrees aan te jagen of te dwingen iets te doen of te dulden, dan wel om enigerlei reden gebaseerd op discriminatie, uit welke grond dan ook, van overheidswege gepleegd.

2. Het begrip ambtenaar heeft in deze landsverordening dezelfde betekenis als het in het Wetboek van Strafrecht van Aruba (AB 1991 no. GT 50), met dien verstande dat onder ambtenaar mede wordt begrepen degene die ten dienste van een vreemde staat een openbaar ambt bekleed.

3. De begrippen samenspanning en zwaar lichamelijk letsel hebben in deze landsverordening dezelfde betekenis als in het Wetboek van Strafrecht van Aruba.

Artikel 2

1. Onverminderd het Wetboek van Strafrecht van Aruba, is de Arubaanse strafwet toepasselijk op:

a. een ieder die zich buiten Aruba schuldig maakt aan een van de in deze landsverordening omschreven misdrijven, ingeval de verdachte zich in Aruba bevindt;
b. een ieder die zich buiten Aruba schuldig maakt aan een van de in deze landsverordening omschreven misdrijven, ingeval het feit is begaan tegen een Nederlander of de vreemdeling die in Aruba een vaste woon- of verblijfplaats heeft;
c. de Nederlander of de vreemdeling die in Aruba een vaste woon- of verblijfplaats heeft die zich buiten Aruba schuldig maakt aan een van de in deze landsverordening omschreven misdrijven.

2. Met een misdrijf omschreven in deze landsverordening wordt gelijkgesteld een misdrijf als bedoeld in een van de artikelen 137 tot en met 140, 146, 195, 430b, 430c, 430d en 431 tot en met 432a van het Wetboek van Strafrecht van Aruba, indien het strafbare feit of het misdrijf waarvan in die artikelen gesproken wordt, een misdrijf is, als in deze landsverordening bedoeld.

3. De vervolging op grond van het eerste lid, onderdeel c, kan ook plaatshebben, indien de verdachte eerst na het begaan van het misdrijf Nederlander wordt dan wel een vaste woon- of verblijfplaats in Aruba heeft verworven.

§ 2. Strafbepalingen

Artikel 3

1. Degene die, met het oogmerk om een groep, behorend tot een bepaald ras, een nationale, etnische of godsdienstige groep, dan wel een naar enig ander criterium omschreven groep geheel of gedeeltelijk als zodanig te vernietigen:

a. leden van de groep doodt;
b. leden van de groep zwaar lichamelijk of geestelijk letsel toebrengt;
c. opzettelijk aan de groep levensomstandigheden oplegt, die op haar gehele of gedeeltelijke lichamelijke vernietiging zijn gericht;
d. maatregelen neemt, die ten doel hebben geboorten binnen de groep te voorkomen;
e. kinderen van de groep onder dwang overbrengt naar een andere groep,

wordt als schuldig aan genocide gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste dertig jaren of geldboete van ten hoogste 1miljoen florin.

2. De samenspanning tot genocide, alsmede de opruiing tot genocide die in het openbaar mondeling of bij geschrift of afbeelding plaatsvindt, worden gestraft, als betrof het een poging daartoe.

Artikel 4

Degene die in het kader van een internationaal of niet-internationaal gewapend conflict, als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval tegen een burgerbevolking, met kennis van deze aanval, één of meer van de navolgende feiten pleegt:

a. het opzettelijk doden;
b. het geheel of gedeeltelijk uitroeien van een bevolking, door het opzettelijk opleggen van zwaardere levensomstandigheden, waaronder in ieder geval het onthouden van toegang tot voedsel en geneesmiddelen;
c. het voeren van een ander in slavernij, door op die ander één of alle bevoegdheden verbonden aan het recht van eigendom uit te oefenen, met inbegrip van de uitoefening van deze bevoegdheid bij mensenhandel, in het bijzonder bij handel in vrouwen en kinderen;
d. deportatie dan wel het onder dwang overbrengen van bevolking;
e. het gevangennemen van een ander of het toepassen van andere ernstige lichamelijke vrijheidsberoving in strijd met fundamentele regels van internationaal recht;
f. marteling of het uitvoeren van medische of wetenschappelijke experimenten op betrokkene zelfs met diens toestemming;
g. verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen sterilisatie, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap of enige andere vorm van seksueel geweld van vergelijkbare vorm;
h. het doen verdwijnen van een ander, met het oogmerk de betrokkene langdurig recht op bescherming door de wet te ontnemen door het ar-

resteren, het gevangen houden of het afvoeren van betrokkene door of met machtiging, ondersteuning of bewilliging van een Staat of een politieke organisatie, gevolgd door de weigering een dergelijke vrijheidsontneming te erkennen of informatie te verschaffen over zijn lot of verblijfplaats;
i. het onthouden dan wel wezenlijk beperken van de internationaal erkende fundamentele rechten aan een identificeerbare groep of collectiviteit op politieke, raciale, nationale, etnische, culturele of godsdienstige gronden, of om redenen van seksuele geaardheid dan wel om andere, naar internationaal recht universeel als ontoelaatbaar erkende redenen in verband met een in dit lid bedoelde handeling of enig ander misdrijf omschreven in deze landsverordening;
j. apartheid;
k. het plegen van andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamelijke letstel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt,
wordt als schuldig aan een misdrijf tegen de menselijkheid gestraft met levenslanggevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste dertig jaren of geldboete van ten hoogste 1 miljoen florin.

Artikel 5

1. Degene die zich in geval van een internationaal gewapend conflict schuldig maakt aan een ernstige inbreuk op de Verdragen van Genève in de vorm van één of meer van de navolgende feiten, indien begaan tegen de door genoemde verdragen beschermde personen of goederen:
a. het opzettelijk doden;
b. de marteling of onmenselijke behandeling, met inbegrip van biologische experimenten;
c. het opzettelijk veroorzaken van ernstig lijden, zwaar lichamelijk letsel of ernstige schade aan de gezondheid;
d. de grootschalige opzettelijke en wederrechtelijke vernietiging en toe-eigening van goederen zonder militaire noodzaak;
e. het dwingen van een krijgsgevangene of andere beschermde persoon tot dienstneming bij de strijdkrachten van een vijandige mogendheid;
f. het opzettelijk onthouden aan een krijgsgevangene of een andere beschermde persoon van het recht op een eerlijke en rechtmatige berechting;
g. de wederrechtelijke deportatie of wederrechtelijke opsluiting;
h. het nemen van gijzelaars,
wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste dertig jaren of geldboete van ten hoogste 1 miljoen florin.

2. Degene die zich in geval van een internationaal gewapend conflict schuldig maakt aan een ernstige inbreuk op het Aanvullende Protocol, in de vorm van een of meer van de navolgende feiten:
a. de in het eerste lid bedoelde feiten, indien begaan tegen een door het Aanvullende Protocol beschermde persoon;
b. ieder opzettelijk handelen of nalaten, dat de gezondheid in gevaar brengt van enige persoon die zich in de macht bevindt van een andere partij dan de partij waartoe hij behoort, en dat:
   1°. een medische behandeling inhoudt, die niet noodzakelijk is als gevolg van de gezondheidstoestand van de betrokken persoon, en die niet in overeenstemming is met de algemeen aanvaarde medische normen die onder gelijke medische omstandigheden zouden worden toegepast ten aanzien van personen die onderdaan zijn van de voor de handelingen verantwoordelijke partij en op geen enkele wijze van hun vrijheid zijn beroofd;

2°. het uitvoeren van lichamelijke verminkingen op de betrokken persoon inhoudt, zelfs met diens toestemming;
3°. het uitvoeren van medische of wetenschappelijke experimenten op de betrokken persoon inhoudt, zelfs met diens toestemming;
4°. het uitvoeren van verwijdering van weefsel of organen voor transplantatie op de betrokken persoon inhoudt, zelfs met diens toestemming;

c. de volgende feiten, indien zij opzettelijk en in strijd met de desbetreffende bepalingen van het Aanvullende Protocol worden begaan en de dood of ernstig lichamelijk letsel van personen met zich brengen, dan wel de gezondheid van personen in ernstige mate benadelen:
1°. het doen van aanvallen op de burgerbevolking of individuele burgers;
2°. het uitvoeren van een niet-onderscheidende aanval waardoor de burgerbevolking of burgerobjecten worden getroffen, in de wetenschap dat een zodanige aanval buitensporig verlies van mensenlevens, verwondingen van burgers of schade aan burgerobjecten zal veroorzaken;
3°. het uitvoeren van een aanval tegen werken of installaties, die gevaarlijke krachten bevatten, in de wetenschap dat een zodanige aanval buitensporig verlies van mensenlevens, verwondingen van burgers of schade aan burgerobjecten zal veroorzaken;
4°. het doen van aanvallen op onverdedigde plaatsen of gedemilitariseerde zones;
5°. het doen van aanvallen op een persoon in de wetenschap dat hij buiten gevecht verkeert;
6°. het verraderlijk gebruik, in strijd met artikel 37 van het Aanvullende Protocol, van het rode kruis, de rode halve maan of van een ander door de Verdragen van Genève of het Aanvullende Protocol erkend beschermend embleem;

d. de volgende feiten, indien zij opzettelijk en in strijd met de Verdragen van Genève en het Aanvullende Protocol worden begaan:
1°. het overbrengen door de bezettende mogendheid van gedeelten van haar eigen burgerbevolking naar het door haar bezette gebied of de overbrenging van de gehele bevolking van het bezette gebied of van een deel daarvan binnen of buiten dat gebied, in strijd met artikel 49 van het Verdrag van Genève (IV);
2°. het ongerechtvaardigd vertragen van de repatriëring van krijgsgevangenen of burgers;
3°. het doorvoeren van apartheid of andere onmenselijke en onterende praktijken die een aanslag op de menselijke waardigheid vormen en gebaseerd zijn op rassendiscriminatie;
4°. het doen van aanvallen op duidelijk als zodanig herkenbare historische monumenten, kunstwerken of plaatsen van godsdienstige verering, die het culturele of geestelijke erfdeel van een volk vormen, en waaraan bijzondere bescherming is verleend door een speciale regeling, van een bevoegde internationale organisatie, indien daarvan verwoesting op grote schaal het gevolg is, er geen bewijs bestaat van schending door de tegenpartij van artikel 53, letter b, van het Aanvullende Protocol, en indien zodanige historische monumenten, kunstwerken of plaatsen waar godsdienstoefeningen worden gehouden, niet in de onmiddellijke nabijheid van militaire doelen zijn gelegen;
5°. het ontnemen van het recht van een persoon die door de Verdragen van Genève of artikel 85, tweede lid, van het Aanvullende Protocol wordt beschermd om eerlijk en volgens de toepasselijke regels te worden berecht,

wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste dertig jaren of geldboete van ten hoogste 1 miljoen florin.

3. Degene die zich in geval van een internationaal gewapend conflict schuldig maakt aan een van de navolgende feiten:

a. verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen sterilisatie of elke andere vorm van seksueel geweld die even ernstig kan worden geacht als een ernstige inbreuk op de Verdragen van Genève;
b. gedwongen zwangerschap;
c. het onderwerpen van personen die zich in de macht van een tegenpartij bevinden, aan lichamelijke verminking of medische of wetenschappelijke experimenten, van welke aard ook, die niet worden gerechtvaardigd door de geneeskundige of tandheelkundige behandeling van de betrokken persoon of door diens behandeling in het ziekenhuis, noch in zijn belang worden uitgevoerd, en die de dood ten gevolge hebben of de gezondheid van die persoon of personen ernstig in gevaar kan brengen;
d. het op verraderlijke wijze doden of verwonden van personen die behoren tot de vijandige natie of het vijandige leger;
e. het doden of verwonden van een combattant, die in de macht van de tegenpartij is, duidelijk heeft aangegeven zich te willen overgeven, dan wel buiten bewustzijn is of op andere wijze door verwondingen of ziekte is uitgeschakeld en daarom niet in staat is zich te verdedigen, mits hij zich in alle genoemde gevallen onthoudt van iedere vijandelijke handeling en niet tracht te ontvluchten;
f. het op zodanig ongepaste wijze gebruik maken van een witte vlag, van de vlag of militaire onderscheidingstekens en uniform van de vijand of van de Verenigde Naties, of van emblemen van de Verdragen van Genève, dat dit de dood of ernstig lichamelijk letsel ten gevolge heeft,

wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste dertig jaren of geldboete van ten hoogste 1 miljoen florin.

4. Degene die zich in geval van een internationaal gewapend conflict opzettelijk en wederrechtelijk schuldig maakt aan een van de navolgende feiten:

a. het voorwerp van een aanval maken van een cultureel goed, onder versterkte bescherming als bedoeld in de artikelen 10 en 11 van het UNESCO Protocol;
b. het gebruiken ter ondersteuning van militair optreden van een cultureel goed dat, onder versterkte bescherming bestaat als bedoeld in onderdeel a, of de onmiddellijke omgeving daarvan;
c. het op grote schaal vernietigen of zich toe-eigenen van culturele goederen die onder bescherming staan van het Haagse Verdrag 1954 of het bij dat verdrag behorende UNESCO Protocol;
d. het voorwerp van een aanval maken van een cultureel goed dat onder bescherming staat als bedoeld in onderdeel c;
e. het plegen van diefstal, plundering of ontvreemding van culturele goederen die onder bescherming staan van het in onderdeel c genoemde verdrag of het plegen van daden van vandalisme daartegen,

wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of geldboete van ten hoogste honderdduizend florin.

5. Degene die zich in geval van een internationaal gewapend conflict schuldig maakt aan een van de navolgende feiten:

a. het opzettelijk aanvallen richten op objecten die geen militair doelwit zijn;
b. het opzettelijk een aanval inzetten in de wetenschap dat een dergelijke aanval verliezen aan levens of letsel onder burgers zal veroorzaken of schade aan burgerobjecten of omvangrijke, langdurige en ernstige schade aan het milieu zal aanrichten, die duidelijk buitensporig zou zijn in verhouding tot het te verwachten concrete en

directe algehele militaire voordeel;

c. het aanvallen of bombarderen, met wat voor middelen ook, van steden, dorpen, woningen of gebouwen, die niet worden verdedigd en geen militair doelwit zijn;
d. de deportatie of rechtstreekse of indirecte verplaatsingen van delen van de bezette bevolking binnen dat grondgebied of daarbuiten of rechtstreekse of indirecte verplaatsingen door de bezettende mogendheid van delen van haar eigen burgerbevolking naar het bezette grondgebied;
e. het verklaren dat de rechten en handelingen van onderdanen van de vijandelijke partij vervallen, geschorst of in rechte niet-ontvankelijk zijn;
f. het dwingen van onderdanen van de vijandige partij om deel te nemen aan oorlogshandelingen, gericht tegen hun eigen land, ook als zij voor de aanvang van de oorlog in dienst van de oorlogvoerende partij waren;
g. het gebruik van gif of giftige wapens;
h. het gebruik van verstikkende, giftige of andere gassen en overige soortgelijke vloeistoffen, materialen of apparaten;
i. het gebruik van kogels die in het menselijk lichaam gemakkelijk in omvang toenemen of platter en breder worden;
j. het begaan van wandaden tegen de persoonlijke waardigheid, in het bijzonder vernederende en onterende behandeling;
k. het gebruikmaken van de aanwezigheid van een burger of een andere beschermde persoon teneinde bepaalde punten, gebieden of strijdkrachten te vrijwaren van militaire operaties;
l. het opzettelijk gebruikmaken van uithongering van burgers als methode van oorlogvoering door hun voorwerpen te onthouden, die onontbeerlijk zijn voor hun overleving, waaronder in ieder geval valt het opzettelijk belemmeren van de aanvoer van hulpgoederen, zoals voorzien in de Verdragen van Genève;
m. het opzettelijk richten van aanvallen op de burgerbevolking als zodanig of op individuele burgers die niet rechtstreeks aan vijandelijkheden deelnemen;
n. het opzettelijk richten van aanvallen op gebouwen, materieel, medische eenheden en transport, alsmede op personeel dat overeenkomstig internationaal recht gebruik maakt van de emblemen van de Verdragen van Genève;
o. het opzettelijk richten van aanvallen op personeel, installaties, materieel, eenheden of voertuigen, betrokken bij humanitaire hulpverlening of vredesmissies overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties, zolang deze recht hebben op de bescherming die aan burgers of burgerobjecten wordt verleend krachtens het internationale recht inzake gewapende conflicten;
p. het opzettelijk richten van aanvallen op gebouwen, bestemd voor godsdienst, onderwijs, kunst, wetenschap of charitatieve doeleinden, historische monumenten, ziekenhuizen en plaatsen waar zieken en gewonden worden samengebracht, mits deze geen militair doelwit zijn;
q. het plunderen van een stad of plaats, ook indien deze bij een aanval wordt ingenomen;
r. het onder de wapenen roepen of in militaire dienst nemen dan wel hen gebruiken voor actieve deelname aan vijandelijkheden van kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar bij de nationale strijdkrachten of groepen;
s. het verklaren dat geen kwartier zal worden verleend;
t. de vernietiging of inbeslagneming van goederen van de tegenpartij, tenzij deze vernietiging of inbeslagneming dringend vereist is als gevolg van dwingende omstandigheden van het conflict,

wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of

geldboete van ten hoogste honderdduizend florin.

6. Indien een feit als bedoeld in het vierde of vijfde lid:
a. de dood of zwaar lichamelijk letsel van een ander ten gevolge heeft, dan wel verkrachting inhoudt;
b. geweldpleging in vereniging tegen een of meer personen, dan wel geweldpleging tegen een dode, zieke of gewonde inhoudt;
c. het in vereniging vernielen, beschadigen, onbruikbaar maken of wegmaken van enig goed dat geheel of ten dele aan een ander toebehoort, inhoudt;
d. het in vereniging een ander dwingen iets te doen, niet te doen of te dulden inhoudt;
e. het in vereniging een stad of plaats plunderen inhoudt, ook indien deze bij een aanval wordt ingenomen;
f. een schending van een gegeven belofte of een schending van een met de tegenpartij als zodanig gesloten overeenkomst inhoudt;
g. misbruik van een door de wetten en gebruiken beschermde vlag of teken, dan wel van de militaire onderscheidingstekenen of het uniform van de tegenpartij inhoudt,

wordt de schuldige gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste dertig jaren of geldboete van ten hoogste 1 miljoen florin.

7. Het tweede lid, onderdeel b, ten 4°, is niet van toepassing, indien de daarin beschreven handeling:
a. in overeenstemming is met de algemeen aanvaarde medische normen die onder gelijke medische omstandigheden zouden worden toegepast ten aanzien van personen die onderdaan zijn van de voor de handelingen verantwoordelijke partij en op geen enkele wijze van hun vrijheid zijn beroofd, of
b. betreft het geval waarin bloed wordt afgestaan voor transfusie of huid voor transplantatie, mits dit vrijwillig en zonder enige dwang of aandrang geschiedt, en dan nog slechts voor therapeutische doeleinden, onder omstandigheden die beantwoorden aan de algemeen aanvaarde medische normen en maatregelen van toezicht, die zowel het belang van de donor als van de ontvanger beogen.

Artikel 6

1. Degene die zich in geval van een niet-internationaal gewapend conflict schuldig maakt aan schending van het gemeenschappelijk artikel 3 van de Verdragen van Genève, te weten het begaan jegens personen die niet rechtstreeks aan de vijandelijkheden deelnemen, met inbegrip van personeel van strijdkrachten dat de wapens heeft neergelegd, of jegens personen die buiten gevecht zijn gesteld door ziekte, verwonding, gevangenschap of enig andere oorzaak, van een van de navolgende feiten:
a. het plegen van een aanslag op het leven of het plegen van ander lichamelijk geweld, in het bijzonder het doden, op welke wijze ook, en de verminking of de wrede behandeling of marteling;
b. het nemen van gijzelaars;
c. de aanranding van de persoonlijke waardigheid, in het bijzonder vernederende en onterende behandeling;
d. het uitspreken of ten uitvoer leggen van vonnissen zonder voorafgaande berechting door een op regelmatige wijze samengesteld gerecht dat alle gerechtelijke waarborgen biedt, die naar algemeen aanvaarde normen als onmisbaar worden erkend,

wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste dertig jaren of geldboete van ten hoogste 1 miljoen florin.

2. Degene die zich in geval van een niet-internationaal gewapend conflict schuldig maakt aan een van de volgende feiten:
a. verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen

sterilisatie of elke andere vorm van seksueel geweld, die even ernstig kan worden geacht als een ernstige inbreuk op de Verdragen van Genève;
b. gedwongen zwangerschap;
c. het onderwerpen van personen die zich in de macht van een tegenpartij bevinden, aan lichamelijke verminking of medische of wetenschappelijke experimenten, van welke aard ook, die niet worden gerechtvaardigd door de geneeskundige of tandheelkundige behandeling van de betrokken personen of door diens behandeling in het ziekenhuis, noch in zijn belang worden uitgevoerd, en die de dood ten gevolge hebben of de gezondheid van die persoon of personen ernstig in gevaar kan brengen;
d. het op verraderlijke wijze doden of verwonden van personen die behoren tot de vijandige natie of het vijandige leger,

wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste dertig jaren of geldboete van ten hoogste 1 miljoen florin.

3. Degene die zich in geval van een niet-internationaal gewapend conflict schuldig maakt aan een van de navolgende feiten:
a. het opzettelijk richten van aanvallen op de burgerbevolking als zodanig of op individuele burgers die niet rechtstreeks aan vijandelijkheden deelnemen;
b. het opzettelijk richten van aanvallen op gebouwen, materieel, medische eenheden en transport, alsmede personeel dat overeenkomstig internationaal recht gebruik maakt van de emblemen van de Verdragen van Genève;
c. het opzettelijk richten van aanvallen op personeel, installaties, materieel, eenheden of voertuigen, betrokken bij humanitaire hulpverlening of vredesmissies overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties, zolang deze recht hebben op de bescherming die aan burgers of burgerobjecten wordt verleend krachtens het internationale recht inzake gewapende conflicten;
d. het opzettelijk richten van aanvallen op gebouwen, bestemd voor godsdienst, onderwijs, kunst, wetenschap of charitatieve doeleinden, historische monumenten, ziekenhuizen en plaatsen waar zieken en gewonden worden samengebracht, mits deze geen militair doelwit zijn;
e. het plunderen van een stad of plaats, ook indien deze bij een aanval wordt ingenomen;
f. het onder de wapenen roepen of in militaire dienst nemen, dan wel hen gebruiken voor actieve deelname aan vijandelijkheden van kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar bij de nationale strijdkrachten of groepen;
g. het verklaren dat geen kwartier zal worden verleend;
h. de vernietiging of inbeslagneming van goederen van de tegenpartij tenzij deze vernietiging of inbeslagneming dringend vereist is als gevolg van dwingende omstandigheden van het conflict;
i. het geven van opdracht tot de verplaatsing van de burgerbevolking om redenen, verband houdende met het conflict, anders dan indien dat verband houdt met de veiligheid van de burgers of dringend vereist is om redenen van dwingende omstandigheden van het conflict,

wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of geldboete van ten hoogste honderdduizend florin.

4. Artikel 5, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing op een feit als bedoeld in het derde lid.

Artikel 7

1. Degene die zich in het geval van een internationaal of niet-internationaal gewapend conflict schuldig maakt aan schending van de wetten en gebruiken van de oorlog, anders dan bedoeld in de artikelen

5 of 6, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren of geldboete van ten hoogste honderdduizend florin.

2. Gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren of geldboete van ten hoogste honderdduizend florin wordt opgelegd:

a. indien van een feit als bedoeld in het eerste lid, de dood of zwaar lichamelijk letsel van een ander te duchten is;
b. indien een feit als bedoeld in het eerste lid, inhoudt een of meer wandaden, begaan tegen de persoonlijke waardigheid, in het bijzonder vernederende en onterende behandeling;
c. indien een feit als bedoeld in het eerste lid, inhoudt een ander dwingen iets te doen, niet te doen of te dulden;
d. indien een feit als bedoeld in het eerste lid, inhoudt een stad of plaats plunderen, ook indien deze bij een aanval wordt ingenomen.

3. Artikel 5, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing op een feit als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 8

1. Foltering door een ambtenaar of door een anderszins ten dienste van de overheid in een openbaar ambt werkzame persoon in de uitoefening van zijn functie wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren of geldboete van ten hoogste honderdduizend florin.

2. Met gelijke straffen wordt gestraft:

a. de ambtenaar of de anderszins ten dienste van de overheid in een openbaar ambt werkzame persoon, die in de uitoefening van zijn functie door één der in artikel 49, eerste lid, onderdeel b, van het Wetboek van Strafrecht van Aruba vermelde middelen tot de foltering uitlokt, of die opzettelijk toelaat dat een ander die foltering pleegt;
b. degene die foltering pleegt, indien een ambtenaar of een anderszins ten dienste van de overheid in een openbaar ambt werkzame persoon in de uitoefening van zijn functie zulks door één der in artikel 49, eerste lid, onderdeel b, van het Wetboek van Strafrecht van Aruba vermelde middelen heeft uitgelokt of zulks opzettelijk heeft toegelaten.

§ 3 Uitbreiding van de strafbaarheid

Artikel 9

1. Met gelijke straf als gesteld op de in § 2 bedoelde feiten, wordt gestraft de meerdere die:

a. opzettelijk toelaat dat een aan hem ondergeschikte een zodanig feit begaat;
b. opzettelijk nalaat maatregelen te nemen, voor zover die nodig zijn en van hem kunnen worden gevergd, indien een aan hem ondergeschikte een zodanig feit heeft gepleegd of voornemens is te plegen.

2. Met een straf van ten hoogste tweederden van het maximum van de hoofdstraffen, gesteld op de in § 2 bedoelde feiten, wordt gestraft hij die door zijn schuld verzuimt maatregelen te nemen, voor zover die nodig zijn en van hem kunnen worden gevergd, indien een aan hem ondergeschikte, naar hij redelijkerwijs moet vermoeden, een zodanig feit heeft gepleegd of voornemens is te plegen.

3. Indien in een geval als bedoeld in het tweede lid, op het feit levenslange gevangenisstraf is gesteld, wordt gevangenisstraf opgelegd van ten hoogste vijftien jaren of een geldboete van ten hoogste honderdduizend florin.

§ 3. Bijzondere strafrechtelijke bepalingen

Artikel 10

De in deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

Artikel 11

1. Dat een in deze landsverordening omschreven misdrijf is begaan ter uitvoering van een voorschrift, gegeven door de wetgevende macht van een staat, of ter uitvoering van een bevel van een meerdere heft de strafbaarheid van het betrokken feit niet op.
2. De ondergeschikte die een in deze landsverordening omschreven misdrijf begaat ter uitvoering van een bevel van een meerdere is niet strafbaar, indien hij te goeder trouw kan menen dat hij handelt ter uitvoering van een rechtmatig gegeven ambtelijk bevel, waarvan de nakoming binnen de kring van zijn ondergeschiktheid was gelegen.
3. Voor de toepassing van het tweede lid wordt een bevel tot het plegen van genocide of een misdrijf tegen de menselijkheid geacht kennelijk onbevoegd gegeven te zijn.

Artikel 12

De misdrijven, omschreven in deze landsverordening, worden voor de toepassing van het Uitleveringsbesluit van Aruba, Curaçao en Sint Maarten niet beschouwd als strafbare feiten van politieke aard.

Artikel 13

Ten aanzien van de in deze landsverordening omschreven misdrijven, met uitzondering van de feiten, bedoeld in artikel 7, eerste lid, en, voor zover met die feiten verband houdend, de feiten, bedoeld in artikel 9, zijn de artikelen 72 en 78, eerste en tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht van Aruba niet van toepassing.

Artikel 14

Bij veroordeling tot een gevangenisstraf van ten minste een jaar wegens een der in deze landsverordening omschreven misdrijven kan ontzetting van de in artikel 32, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht van Aruba vermelde rechten worden uitgesproken.

Artikel 15

Strafvervolging voor een der in deze landsverordening omschreven misdrijven is uitgesloten ten aanzien van:

a. buitenlandse staatshoofden, regeringsleiders en ministers van buitenlandse zaken, zolang zij als zodanig in functie zijn, alsmede andere personen, voor zover hun immuniteit door het volkenrechtelijk gewoonterecht wordt erkend;
b. personen die over immuniteit beschikken op grond van enig verdrag dat voor Aruba geldt.

§ 4. Slotbepalingen

Artikel 16

Ingetrokken worden:

1. de Landsverordening uitvoering genocideverdrag (AB 1992 no. GT 22);

2. de Landsverordening uitvoering folteringverdrag (AB 1999 no. 8).

Artikel 17

Artikel 5 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba (AB 1991 no. GT 50) wordt gewijzigd als volgt:

Artikel 5

1. De strafwetgeving van Aruba is van toepassing op de Nederlander of de vreemdeling die in Aruba een vaste woon- of verblijfplaats heeft die zich buiten Aruba schuldig maakt aan:

a. aan één der misdrijven, omschreven in de Titels I en II van het Tweede Boek, en in de artikelen 137, 138, 212, 245, 298, 299, 42 en 403;

b. aan een feit het welk door de strafwetgeving van Aruba als misdrijf wordt beschouwd, en waarop door de wet van het Land waar het begaan is, straf is gesteld.

2. In gevallen als bedoeld in het eerste lid, kan de vervolging ook plaatshebben, indien de verdachte eerst na het begaan van het feit Nederlander is geworden dan wel een vaste woon- of verblijfplaats in Aruba heeft verworven. ;

Artikel 18

1. Deze landsverordening treedt in werking op de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba.

2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening internationale misdrijven.